Р Е Ш Е Н И Е
№ 40675

гр. София, 20.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 79 състав,** в публично заседание на 19.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **8086** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на М. Л. В., с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на ПАМ № GPAM-1487816/16.06.2026 година по чл.171, т.1, б.“Б“, з), ГГ) от ЗДВП на мл.автоконтрольор в отдел „ПП“ СДРВ, с която е наложена ПАМ- временно отнемане на СУМПС до решаване въпроса за отговорността, но не за повече от 6 месеца. С жалбата е инкорпорирано и искане за спиране изпълнението на заповедта.

В същата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован се явява лично и се представлява от адв. Б. Я., който подържа жалбата и прави искане за отмяна на оспорената заповед. Претендират се разноски.

Ответникът – мл.автоконтрольор в отдел „ПП“ СДРВ не се явява, представлява се от юрк. М. с пълномощно по делото, която оспорва жалбата, твърди, че ЗППАМ е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде оставена в сила. Претендира юрисконсулско възнаграждение. В писмените бележки приложени към делото се излагат подробни съображения по същество и се прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взима становище.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 16.06.2026г. срещу М. П. Д. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) GA 4601166 за това, че на същата дата около 15.58ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към кв.К., управлявала лек автомобил „К. Р.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Б. Г. В. и при извършената проверка се установило, че регистрацията на автомобила е служебно прекратена от 27.05.2026г. по чл.143, ал.10 от ЗДвП, поради липса на застраховка „гражданска отговорност“. Извършеното нарушение е квалифицирано по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП - водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.
На 16.06.2026г. въз основа на съставения АУАН GA 4601166 с идентични мотиви със ЗППАМ GPAM-1487816/16.06.2026г. на мл.автоконтрольор в отдел „ПП“ СДРВ, на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП е приложил спрямо жалбоподателя принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от шест месеца.
Заповедта е връчена на 16.06.2026г., а жалбата срещу нея е депозирана на 17.06.2026г.
При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.
Разгледана по същество е основателна.
Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП (редакция ДВ, бр. 64 от 2025г., в сила от 7.09.2025г.) принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.
Със Заповед № 513з-12686/14.10.2025г. на Директор на СДВР и №8121з-1632/02.12.2021г. на Министър на МВР, са определени длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, сред които и ответника. Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.
Процесната заповед е в изискуемата писмена форма, като формално съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.
Независимо от това, съдът намира, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон.
Нарушението, заради което е приложена процесната ПАМ спрямо жалбоподателя е за това, че е управлявала МПС „К. Р.“ с рег. [рег.номер на МПС] , регистрацията на която е служебно прекратена от 27.05.2026г. по чл.143, ал.10 от ЗДвП, поради липса на застраховка „Гражданска отговорност“.
Цитираната норма на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП в редакцията си до изм., бр. 64 от 2025г., в сила от 7.09.2025г., е предвиждала, че служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Т.е. за да произведе действието посочено в ЗДвП, прекратяването е необходимо уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и уведомление от ПП на собственика на пътното превозно средство.
Н. на 143, ал. 10 от ЗДвП и тези, с които тя систематично и смислово е свързана са променени и считано от 07.09.2025г. и към датата на издаване на процесната ЗППАМ обаче същата вече има друго съдържание, което не изисква уведомление на собственикът на МПС.
Същевременно обаче, такова уведомление дължи информационния център по чл. 574, ал. 10 от КЗ, считано от 01.08.2025г. Нормата чл. 574, ал. 10 от КЗ предвижда, че информационният център уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна

застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка.
Според ал. 11, компетентните органи по ал. 1 предприемат мерки за спиране от движение на превозните средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 да прекрати регистрацията на превозното средство. В тази връзка Информационният център обменя информация с компетентните държавни органи, които:
1. (изм. – ДВ, бр. 63 от 2025г., в сила от 01.08.2025г.) регистрират превозните средства в Република България;
2. осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата;
3. осъществяват контрол върху лицата, извършващи периодичен преглед за техническата изправност на пътни превозни средства;
4. осъществяват контрол върху обществения превоз на пътници и товари.
Според ал. 12, данните от Информационния център – до доказване на противното, удостоверяват застрахователя, номера на договора за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или "Злополука" на пътниците, началната и крайната дата на покритието, регистрационния номер и номер на рама (шаси) на превозното средство.
По делото не е било доказано изпълнение на процедурата на уведомяване на водача такава, каквато е станала след 01.08.2025г./07.09.2025г. вкл. каквато е била и към 16.06.2026г. По делото няма доказателства за получаване на уведомяването на собственика за прекратената регистрация на МПС поради липса на застраховка ЗГО нито от ответника, нито от Гаранционния фонд, нито от Информационния център, поради което не може да се приеме, че е налице извършено нарушение от него на нормата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, а от жалбоподателя по настоящето дело - на 140, ал. 1 от същия закон и от там - да се обоснове прилагането на процесната ПАМ на това основание.
Още повече, че съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.
Според представения с преписката АУАН претендираното нарушение е извършено около 15:58 часа на 16.06.2026г. В административната преписка е приложено като доказателство-застрахователна полица от ЗД „Лев Инс“АД, че за процесния автомобил „К. Р.“ с рег. [рег.номер на МПС] има валидна застраховка „Гражданска отговорност“ с период на застрахователно покритие от 16.06.2026г. от 16,31 часа до 15.06.2027г., 23,59 часа, поради което са настъпили материалноправните предпоставки за служебно възстановяване на прекратената регистрация на превозното средство. Видно от представената справка от СДВР отдел „ПП“ е, че регистрацията на автомобила е служебно възстановена на 16.06.2026г. /л.39/.
В тази връзка, е напълно безпредметно отнемането но СУМПС на водача на, тъй като целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ от вида на процесната спрямо него придобива санкционен характер, какъвто не би следвало да има. В тази смисъл е и Определение

1661/13.02.2026г. на Седмо отделение на ВАС, постановено по настоящото дело, в което е посочено „…следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 143, ал. 10, изр. 2 от ЗДвП, която указва, че служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Процесният случай, разгледан в светлината на цитираните разпоредби показва, че към момента на сключване на задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ и представяне пред административния орган на валидна полица за това, са настъпили материално правните предпоставки за служебно възстановяване на прекратената регистрация на превозното средство... Със сключването на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ са постигнати целите по чл. 22 от ЗАНН - предотвратяване и преустановяване на административното нарушение и предотвратяване и отстраняване на вредните последици от него.“.

По изложените мотиви съдът намира жалбата за основателна, което налага отмяната на ЗППАМ № GPAM-1487816/16.06.2026г. по чл.171, т.1, б. „з“ , гг) от Закона за движение по пътищата, издадена от мл.автоконтрольор в отдел „ПП“ СДРВ, с която е наложена ПАМ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 6 месеца.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски от страна на жалбоподателя следва да бъде поставена на разглеждане, на основание чл. 143, ал.1 от АПК. Претендират се разноски в размер на 5,11 евро- за държавна такса в полза на жалбоподателя, като са налични и доказателства за извършването им, ето защо в тази част претенцията следва да бъде уважена. На следващо място се претендира адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.1, т. 2 от Закона за адвокатурата, като се твърди, че по отношение на жалбоподателя е осъществена безплатна правна помощ. Видно от приложеното пълномощно М. Л. В. и адв. Б. Я. /л.10/ е, че правната помощ е осъществена безвъзмездно на основание чл. 38, ал.1, т. 2 от Закона за адвокатурата. Според разпоредбата на чл. 38, ал.2 от ЗА „В случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати“. Доколкото, делото е без определен материален интерес е приложим чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 2004г. за възнаграждението за адвокатска работа, според който адвокатското възнаграждение следва да се определи в размер на 511,29 евро. Ето защо, искането за заплащане на адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 от ЗА следва да бъде уважено и на адв. Б. Я., да се заплати от ответника адвокатското възнаграждение в размер на 511,29 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, III отделение, 79 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Л. В., с ЕГН [ЕГН] Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM-1487816/16.06.2026г. по чл.171, т.1, б. „з“, гг) от Закона за движение по пътищата, издадена от мл.автоконтрольор в отдел „ПП“ СДРВ.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на М. Л. В., с ЕГН [ЕГН]- сумата от 5,11 евро разноски по делото.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на адв. Б. К. Я. -САК с №[ЕГН] сумата от 511,29 евро, представляваща адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 от ЗА.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от

ЗДвП.